

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/23/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825010832
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3825010832.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Miroslavy Šibíkovej a Mgr. Martina Vozára, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B. C. B., trvale bytom B. C. B., D. XXX/X, trestne stíhaného pre pokračovací prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. apríla 2026 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 26T/64/2025 zo dňa 14. januára 2026 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písm. d), odsek 2 Trestného poriadku sa v napadnutom rozsudku zrušuje výrok o súhrnnom treste prepadnutia veci s tým, že ostatné výroky napadnutého rozsudku týmto zrušením nie sú dotknuté.

II. Na podklade § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v B. C. B., trvale bytom B. C. B., D. XXX/X, odsudzuje

podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. k súhrnnému trest prepadnutia veci a to: 1 kus červené okrúhle puzdro na zips, 1 kus čierne kožené puzdro na okuliare s obsahom sklenenej banky a 1 kus čierna látková taška s nápisom ALPINA o rozmeroch 16 x 21 cm.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 26T/64/2025 zo dňa 14.01.2026 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný A. B. je vinný v bode 1/ a v bode 2/ zo spáchania pokračovacieho prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“, ak nie je uvedené inak) na tom skutkovom základe, že

v bode 1/

dňa 18.10.2024 v čase približne o 09:55 hod. v Bánovciach nad Bebravou po ulici Bernolákova smerom na ulicu Farská riadil osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Multivan, ev. č. E., kde bol na ulici Bernolákova pri Pilsner Restaurant zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Bánovce nad Bebravou, v rámci kontroly sa podrobil dychovej skúške, ktorú vykonal dňa 18.10.2024 o 09:56 hod. s negatívnym výsledkom 0,00 mg/l alkoholu v dychu, nakoľko však javil známky požitia omamných a psychotropných látok bol vyzvaný na vykonanie testu testerom

na zistenie prítomnosti omamných a psychotropných látok v tele vodiča s pozitívnym výsledkom na metamfetamín a delta-9-tetrahydrokanabinol (THC) a následne bol uvedenou hliadkou vyzvaný na podrobenie sa lekárskeho vyšetreniu odberom krvi a iného biologického materiálu, ktorému sa dňa 18.10.2024 v čase od 11:15 hod. dobrovoľne podrobil a z výsledkov laboratórnych vyšetrení toxikologicko-chemickej analýzy bola v jemu odobratej vzorke krvi zistená prítomnosť delta-9-tetrahydrokanabinolu (THC) v koncentrácii 11,8 ng/ml a 11-nor-delta-9-tetrahydrokanabinolkarboxylovej kyseliny v koncentrácii 125 ng/ml, pričom v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je delta-9-tetrahydrokanabinol (THC) zaradené do II. skupiny psychotropných látok, a toto u neho vyvolalo stav porovnateľný so stavom ovplyvnenia po požití alkoholických nápojov nad 1 promile,

v bode 2/

dňa 25.10.2024 v čase približne o 11:25 hod. v Bánovciach nad Bebravou po ulici Svätoplukova v smere od centra k obchodnému domu Módne doplnky, riadil osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen LT 35, ev. č. E., kde bol na ulici Svätoplukova pri predajni Fashion Shop zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Bánovce nad Bebravou, v rámci kontroly sa podrobil dychovej skúške, ktorú vykonal dňa 25.10.2024 o 11:27 hod. s negatívnym výsledkom 0,00 mg/l alkoholu v dychu, nakoľko však javil známky požitia omamných

a psychotropných látok bol hliadkou vyzvaný na podrobenie sa lekárskeho vyšetreniu odberom krvi a iného biologického materiálu, ktorému sa dňa 25.10.2024 v čase od 12:30 hod. dobrovoľne podrobil a z výsledkov laboratórnych vyšetrení toxikologicko-chemickej analýzy bola v jemu odobratej vzorke krvi zistená prítomnosť metamfetamínu v koncentrácii 518 ng/ml, amfetamínu v koncentrácii 60 ng/ml, delta-9-tetrahydrokanabinolu (THC) v koncentrácii 4,5 ng/ml a 11-nor-delta-9-tetrahydrokanabinolkarboxylovej kyseliny v koncentrácii 83 ng/ml, pričom v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov sú metamfetamín, amfetamín a delta-9-tetrahydrokanabinol (THC) zaradené do II. skupiny psychotropných látok, a toto u neho vyvolalo stav porovnateľný so stavom ovplyvnenia po požití alkoholických nápojov v pásme nad 1 promile.

Za to bol obžalovanému uložený nasledovný trest :

„Podľa § 171 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. I/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 5 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 171 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. I/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 57 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému peňažnému trestu 1000,- € (tisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 7 Tr. zák. s použitím § 36 písm. I/, § 38 ods. 2 Tr. zák. súd u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 6 (šesť) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí a to: 1 kus červené okrúhle puzdro na zips, 1 kus čierne kožené puzdro na okuliare.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň r u š í výrok o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 25T/22/2025-168 zo 16.04.2025

v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/49/2025-193 z 12.06.2025, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.“

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti jeho výroku o treste podal ihneď po vyhlásení rozsudku odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného. Prokurátor odvolanie dodatočne písomne odôvodnil.

V úvode písomných dôvodov odvolania poukázal prokurátor na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„S výrokom o vine rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 26T/64/2025 zo dňa 14.1.2026 sa v plnom rozsahu stotožňujem a nemám ani žiadne námietky voči konaniu, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Výrok o treste označeného rozsudku však považujem za neprimerane mierny vzhľadom na poznatky o osobe a doterajšom spôsobe života obžalovaného, a preto nespôsobilý naplniť výchovný účel trestu.

Súd pri určení druhu a výšky trestu vychádzal zo všeobecných zásad ukladania trestov, pričom u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, na túto však neprihliadal z dôvodu aplikácie asperačnej zásady. Súd pri určovaní druhu a výšky trestu tiež konštatoval, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 25T/22/2025-168 zo 16.04.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/49/2025-193 z 12.06.2025 vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne už bol vykonaný, obžalovaný je toho času zamestnaný, ambulantne sa protitoxikomanicky lieči a je dôvodné ukladať mu trest zákazu činnosti v hornej polovici. Súd ďalej argumentuje tým, že pokiaľ by ukladal súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody čo i len na dolnej hranici, obžalovaný by v takom prípade mal vykonané už 2/3 trestu a mohol by žiadať o podmiennečné prepustenie, pričom ukládanie trestu odňatia slobody vo vyššej výmere by bolo neprimerane prísne.

Z uvedeného je zrejmé, že v porovnaní so skorším odsudzujúcim rozsudkom za inú trestnú činnosť obžalovaného nedošlo k navýšeniu súhrnného nepodmienečného trestu, o.i. s poukazom na skutočnosť, že obžalovanému je s poukazom na charakter trestnej činnosti účelnejšie ukladať trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, a to v hornej polovici.

Na jednej strane je potrebné prisvedčiť argumentácii súdu vtom, že v danom prípade je s ohľadom na charakter trestnej činnosti dôvodné ukladať trest zákazu činnosti v hornej polovici. Na strane druhej však nevyhnutnosť ukladania trestu zákazu činnosti obžalovanému v hornej polovici rozpätia vyplýva priamo z ustanovenia § 61 ods. 3 Tr. zákona, z ktorého dikcie vyplýva, že súd tak musí urobiť obligatórne pri splnení zákonnej podmienky (existencie predchádzajúceho odsúdenia za totožnú trestnú činnosť). V danom prípade preto podľa môjho právneho názoru nie je možné odôvodňovať nenavýšenie súhrnného trestu odňatia slobody tým, že obžalovanému je súčasne ukladaný trest zákazu činnosti v hornej polovici, pretože povinnosť uložiť trest zákazu činnosti v hornej polovici vyplýva priamo zo zákona.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 26T/64/2025 zo dňa 14.1.2026 bol obžalovanému uložený aj peňažný trest vo výške 1000 Eur, ktorým súd vyjadruje nutnosť postihu obžalovaného za celú zbierajúcu sa trestnú činnosť a doterajšiu nepoučiteľnosť páchatela.

V tomto smere si dovoľm poukázať na dve skutočnosti. Prvou je skutočnosť, že v prípade obžalovaného sa jedná o pokračovací prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, a teda nie jeden, ale hneď dva skutky, navyše spáchané v krátkom časovom odstupe za sebou, čo zvyšuje závažnosť konania obžalovaného. Za druhé, ak by bola koncentrácia návykových látok v krvi nižšia a z tohto dôvodu by sa nejednalo o trestný čin ohrozenia návykovej látky § 289 ods. 1 Tr. zákona, ale len o priestupok na úseku cestnej premávky, podľa § 22 ods. 2 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb. by za mu takéto konanie hrozila pokuta od 200 do 1000 Eur a trest zákazu činnosti až na 5 rokov. V tomto prípade bola koncentrácia návykových

látok v krvi obžalovaného vyššia, keďže bola naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu a nie priestupku, preto by - ak súd uvažoval o ukladaní peňažného trestu - mala ukladaná sankcia odzrkadľovať vyšší stupeň závažnosti konania obžalovaného, čo peňažný test vo výške pokuty za dopravný priestupok dostatočne neodzrkadľuje a neplní tak výchovný, ako ani preventívny účel trestu.

Zastávam právny názor, že s poukazom na opakovanosť konania a jeho závažnosť je na mieste premietnuť spáchanie dvoch skutkov právne kvalifikovaných ako pokračujúci prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona do vyššieho súhrnného trestu odňatia slobody, a to buď jeho navýšením aspoň na trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonného rozpätia (12 mesiacov), eventuálne by za trest plniaci účel individuálnej a všeobecnej prevencie, výchovný účel a v neposlednom rade aj morálne odsúdenie páchatel'a dokázal naplniť aj nepodmienečný trest odňatia slobody ukladaný znížený o 1 mesiac pod zákonnú dolnú hranicu - čím by bolo v úplne postačujúcej miere zohľadnené vyhlásenie o vine obžalovaného.

Vzhľadom na vyššie uvedené

navrhujem,

aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 26T/64/2025-138 zo dňa 14.1.2026 vo výroku o treste a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží podľa § 171 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 39 ods. 5 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov nepodmienečne v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 7 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 6 rokov, podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. obžalovanému uloží trest prepadnutia veci a to: 1 kus červené okrúhle puzdro na zips, 1 kus čierne kožené puzdro na okuliare a podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zruší výrok o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 25T/22/2025-168 zo 16.04.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/49/2025-193 z 12.06.2025, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.“

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril písomne obžalovaný prostredníctvom obhajcu a to nasledovne:

„V trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B.

C. B., trvale bytom B. C. B., D. XXX/X, ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza pracovisko Partizánske pod sp. zn. 26T/64/2025 zo dňa 14.01. 2026 uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov mi bolo súdom doručené písomné odôvodnenie podaného odvolania proti citovanému rozsudku prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou zo dňa 09.02.2026 pod sp. zn.

Pv 104/25/3301-28, ku ktorému podávam nasledovné vyjadrenie.

Odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou zo dňa 09.02.2026 pod sp. zn. Pv 104/25/3301-28 považujem za nedôvodné a rozsudok Okresného súdu Prievidza pracovisko Partizánske pod sp. zn. 26T/64/2025 zo dňa 14.01. 2026 za správny a zákonný napriek tomu, že súd v tomto rozsudku nevzal do úvahy ďalšiu poľahčujúcu okolnosť, a to v zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona.

Súd správne ukladal obžalovanému A. B. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom tento trest v čase jeho uloženia mal už celý vykonaný, nakoľko ukladal trest za pokračujúci prečin. pričom v zrušujúcom rozsudku Okresného súdu Prievidza pracovisko Partizánske pod sp. zn. 25T/22/2025-168

zo dňa 16.04. 2025 bol obžalovaný A. B. súdený za zločin, a pred týmto ukladaným trestom sa na neho hľadelo ako na osobu netrestanú.

Súd zároveň uložil obžalovanému aj súhrnný peňažný trest 1.000,-€ (tisíc eur) a pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu aj náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 6 (šesť) rokov.

Súd v prokurátorom napadnutom rozsudku pod sp. zn. 26T/64/2025 podrobne odôvodnil svoje rozhodnutie o ukladaných trestoch, pričom obžalovaný a aj jeho obhajca sa s argumentáciou súdu jednoznačne stotožnili a pokladajú uložené tresty za primerané a zákonné.

Vzhľadom na uvedené navrhujem aby Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou zo dňa 09.02.2026 pod sp. zn. Pv 104/25/3301-28 proti rozsudku Okresného súdu Prievidza pracovisko Partizánske pod sp. zn. 26T/64/2025 zo dňa 14.01. 2026 podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, ako nie dôvodné.“

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné, avšak z iných, ako v dôvodoch odvolania vytýkaných chýb.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutému výroku rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o otázku správnosti samotného napadnutého rozsudku okresného súdu, na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výrok o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti bol len odvolaním prokurátora napadnutý výrok o treste.

Z odôvodnenia odvolania prokurátora vyplýva, že prokurátor, vzhľadom na poznatky o osobe obžalovaného a jeho doterajší spôsob života, považuje uložený trest za neprimerane mierny, a preto nespôsobilý naplniť výchovný účel trestu. Zohľadniac skutočnosť, že obžalovaný spáchal pokračovací prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a tiež zohľadniac vyššiu koncentráciu návykových látok v krvi obžalovaného, tak uloženie súhrnného peňažného trestu vo výške 1000 eur neplní výchovný a preventívny účel trestu, a preto prokurátor navrhuje uloženie súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody

vo výmere 11 mesiacov, teda navýšenie uloženého súhrnného nepodmienečného trestu z dôvodu ukladania súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu v trestnej veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 25T/22/2025.

Pokiaľ ide o odvolaním prokurátora namietanú neprimeranú miernosť trestu uloženého obžalovanému v dôsledku neuloženia vyššieho súhrnného nepodmienečného trestu, tak odvolací súd sa s dôvodnosťou tejto námietky prokurátora nestotožnil. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd v súlade

s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. jasne a zrozumiteľne vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k neuloženiu vyššieho súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody a naopak uviedol primerané dôvody pre uloženie peňažného trestu a trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ako postihov za zbiehajúci sa pokračovací prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Odvolací súd v súvislosti s takýmto odôvodnením konštatuje, že okresným súdom zistené skutočnosti majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania.

Ani podľa názoru odvolacieho súdu okresným súdom správne zistené okolnosti prípadu a poznatky o osobe obžalovaného, na ktoré okresný súd poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, nedávajú v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. odôvodnený podklad k tomu, aby pre naplnenie účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. bolo v prípade obžalovaného nutné pôsobiť na neho uložením vyššieho súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody. Ukladanie peňažného trestu popri treste odňatia slobody, treste zákazu činnosti a treste prepadnutia veci nie je v rozpore s ustanovením § 34 ods. 7 Tr. zák. Podľa odvolacieho súdu je bežnou súdnou praxou ukladať za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky peňažný trest. Uložený peňažný trest, zohľadniac tak nielen postoj obžalovaného, ktorý urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ale aj pomer uloženého peňažného trestu vo vzťahu k ostatným trestom uloženým napadnutým rozsudkom, považuje odvolací súd za primeraný, dostatočný a zodpovedajúci zásadám ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák.

S poukazom na uvedené a s poukazom na správnosť úvah okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorého odôvodnenia odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, ktoré úvahy okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, odvolací súd na podklade dôvodov odvolania prokurátora nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. k odôvodnenému záveru o neprimeranej miernosti trestu, uloženého obžalovanému napadnutým rozsudkom.

Ako vyplýva z výrokovej časti napadnutého rozsudku, a aj z jeho odôvodnenia, okresný súd pri ukladaní súhrnného trestu ukladal aj trest prepadnutia veci, ktorý bol uložený v trestnej veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 25T/22/2025, pričom okresný súd takýmto postupom uložil v napadnutom rozsudku trest prepadnutia veci a to: 1 kus červené okrúhle puzdro na zips, 1 kus čierne kožené puzdro na okuliare.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 25T/22/2025-168 zo 16.04.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/49/2025-193 z 12.06.2025 však bol obžalovanému okrem iného uložený trest prepadnutia veci a to: 1 kus červené okrúhle puzdro na zips, 1 kus čierne kožené puzdro na okuliare s obsahom sklenenej banky a 1 kus čierna látková taška s nápisom ALPINA o rozmeroch 16 x 21 cm.

Odvolací súd dospel k záveru, že výrok napadnutého rozsudku o uložení súhrnného trestu prepadnutia veci je v rozpore s ustanovením § 42 ods. 2 Tr. zák., pretože okresný súd neprevzal celý výrok o treste prepadnutia veci, uložený už skorším rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 25T/22/2025-168 zo 16.04.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/49/2025-193 z 12.06.2025, ale rozhodol o uložení trestu prepadnutia veci iba vo vzťahu k dvom veciam, a to 1 kus červené okrúhle puzdro na zips a 1 kus čierne kožené puzdro na okuliare. Takýto postup okresného súdu predstavuje chybu napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. v spojení s § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

S poukazom na uvedenú zistenú chybu bol odvolací súd povinný zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. výrok napadnutého rozsudku o uloženom súhrnnom treste prepadnutia veci.

Odvolací súd skúmal, či v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. je možné urobiť nové rozhodnutie na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený. Na základe preskúmania veci v týchto intenciách dospel k záveru, že pre rozhodnutie o trestných sankciách dáva napadnutý rozsudok správny skutkový podklad. Na podklade okresným súdom správne zisteného skutkového podkladu odvolací súd rozhodol o uložení súhrnného trestu prepadnutia veci a to: 1 kus červené okrúhle puzdro na zips, 1 kus čierne kožené puzdro na okuliare s obsahom sklenenej banky a 1 kus čierna látková taška s nápisom ALPINA o rozmeroch 16 x 21 cm, teda v rozsahu ako bolo o treste prepadnutia veci rozhodnuté skorším rozsudkom v trestnej veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 25T/22/2025.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné, avšak z iných, ako v dôvodoch odvolania vytykaných dôvodov, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri k nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.